

Adolphe Thiers: Marseille, 16 april 1797 – Saint-Germain-en-Laye, 3 september 1877

Marie Joseph Louis Adolphe Thiers was een Franse politicus en geschiedkundige. Hij was een toonaangevende geschiedkundige van de Franse Revolutie, met een meerdelig boek dat stelde dat het republikanisme van de Revolutie het centrale thema van de moderne Franse geschiedenis was.

President van Frankrijk

Periode: 1871-1873

Voorganger: Louis Jules Trochu

Opvolger: Patrice de Mac Mahon

Minister van Buitenlandse Zaken

Periode: 1836

Voorganger: Albert de Broglie

Opvolger: Louis Molé

Minister van Buitenlandse Zaken

Periode: 1840

Voorganger: Nicolas Jean de Dieu Sault

Opvolger: François Guizot

Thiers was premier in 1836, 1840 en 1848. Hij was tegenstander van keizer Napoleon III, die heerste van 1848 tot 1871.

Napoleon III

Na de omverwerping van het Tweede Keizerrijk kwam hij opnieuw aan de macht en zijn onderdrukking van de revolutionaire Commune van Parijs in 1871 doodde 35.000 Parijzenaars. Aanvankelijk was hij Staatshoofd (eigenlijk een voorlopige president van Frankrijk) van 1871 tot 1873, daarna voorlopige president. Hij verloor zijn macht in 1873, toen Patrice de Mac-Mahon volwaardig president van de Republiek werd.

Leven

Thiers studeerde rechten in Aix-en-Provence, maar zijn voorkeur ging eerder uit naar literatuur. In 1821 vertrok hij naar Parijs waar hij bijdragen leverde voor de krant Constitutionnel. Ondertussen werd hij bekend in liberale kringen. Van zijn hand verscheen tussen 1823 en 1827 het tiendelige Geschiedenis van de Franse Revolutie wat zijn populariteit vergrootte. Tijdens de regering van minister-president Jules de Polignac richtte Thiers met onder andere Armand Carrel Le National op; een nieuwe krant voor de oppositie.

Jules de Polignac

Hij werd een trouwe aanhanger van de nieuwe dynastie van koning Lodewijk Filips.

Julimonarchie

In 1830 werd hij als parlamentslid gekozen. Tussen 1832 en 1836, tijdens de Julimonarchie bekleedde hij verschillende ministersposten. Na anti-monarchistische rellen in Parijs in 1832 werd Thiers minister van binnenlandse zaken. Omwille van zijn verdiensten werd Thiers in 1833 verkozen tot lid van de Académie française. Met enige regelmaat veranderde zijn portefeuille, maar hij bleef minister. Hij werd voorzitter van de ministerraad. In feite was hij dus minister-president. Toen hij 1836 aftrad was hij minister van buitenlandse zaken.

Na zijn afreden verbleef hij enige tijd in Italië. Vanaf 1838 zat hij in de oppositie. In 1840 kreeg hij een tweede termijn als voorzitter van de ministerraad en minister van buitenlandse zaken. Zijn politiek om Mohammed Ali van Egypte te steunen leidde bijna tot een oorlog met andere grootmachten in datzelfde jaar.

Mohammed Ali van Egypte

De koning, die geen oorlog wenste, ontsloeg hem vervolgens.

Tweede Republiek en Tweede Keizerrijk

Tijdens de Tweede Franse Republiek stond Thiers aan de kant van conservatieve republikeinen. In die positie stemde hij voor Lodewijk Napoleon als president.

Lodewijk Napoleon

Thiers was weliswaar een aanhanger geweest van Napoleon I, maar hij weigerde de staatsgreep van 2 december 1851 door president Lodewijk Napoleon te erkennen.

Napoleon Bonaparte

Om die reden werd hij opgepakt. Na zijn arrestatie verdween hij enkele jaren uit het politieke leven. Vanaf 1863 leidde hij echter weer de linkse oppositie tegen Napoleon III. Zeven jaar lang was hij de belangrijkste woordvoerder van de anti-imperialisten en werd hij gezien als de belangrijkste tegenstander van het Tweede Franse Keizerrijk. Hij kritiseerde de buitenlandse avonturen van de keizer, maar stelde ook het verminderde internationale Franse prestige aan de kaak, waarmee hij bijdroeg aan de oorlogszuchtige stemming in het land.

Tijdens de diplomatieke crisis die de aanleiding zou worden tot de Frans-Duitse Oorlog van 1870 was hij erop uit oorlog te vermijden, wat hem op een beschuldiging van gebrek aan patriottisme kwam te staan. Toen de Franse legers echter nederlaag leden in die oorlog, werd zijn gelijk als bevestigd gezien.

Derde Franse Republiek

Na de val van Napoleon III en de afkondiging van de Derde Franse Republiek werd Thiers de held van de monarchisten, die de verkiezingen voor een Nationale Vergadering wonnen.

De menigte voor het parlamentsgebouw in Parijs, waar het Wetgevend Lichaam aanvankelijk vergaderde over de afzetting van de keizer en de afkondiging van de republiek. (L'annonce de l'abolition du régime impérial devant le palais du corps législatif à Paris, le 4 septembre 1870, schilderij van Jacques Guiaud en Jules Didier. Parijs, Musée Carnavalet.)

Op 17 februari 1871 koos de Nationale Vergadering in Versailles hem tot "hoofd van de uitvoerende macht van de Republiek". In die functie voerde hij vredesbesprekingen met de Duitse kanselier Otto von Bismarck.

Otto von Bismarck

In mei 1871 liet Thiers, met Duitse hulp, Franse troepen de Commune van Parijs neerslaan. Tijdens deze opstand kwamen tussen de 30.000 en 100.000 mensen om. Duizenden werden gearresteerd en zeventuizend werden gedeporteerd naar Nieuw-Caledonië.

Op 30 augustus 1871 werd hij tijdelijk president van de republiek. De monarchistische meerderheid kon het immers niet eens worden over de keuze van een nieuwe koning.

Geleidelijk aan toonde Thiers zelf zich voorstander van een conservatieve republiek, wat hem in botsing bracht met de monarchistische meerderheid in de Vergadering.

Zijn persoonlijkheid en weinig flexibele ideeën wekte de oppositie tegen hem in de hand. Zo was hij een aanhanger van het protectionisme terwijl de vrijhandel onder Napoleon III hoogtij had gevierd. Zijn temperament maakte zijn positie als president nagenoeg onmogelijk.

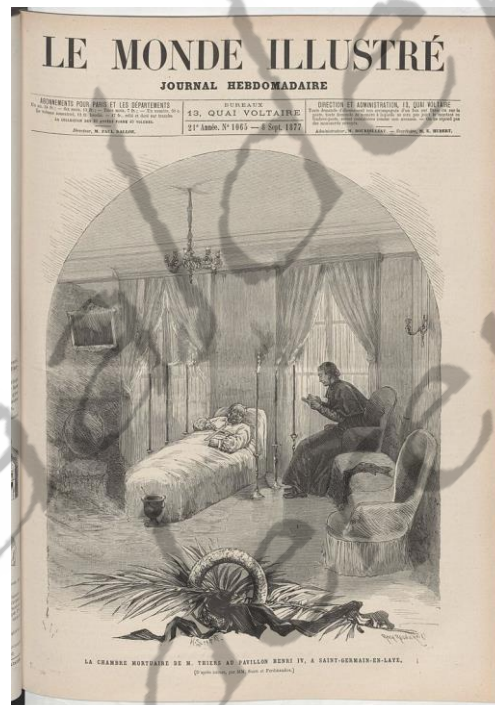
Op 24 mei 1873 trad hij dan ook af, in de hoop direct weer herkozen te worden, maar tot zijn schrik koos de Nationale Vergadering maarschalk Patrice de Mac Mahon tot zijn opvolger.

Patrice de Mac Mahon

Hij bleef nog tot zijn dood in 1877 in het parlement zitten.

Adolphe Thiers werd voor het eerst begraven in het familiegraf Dosne Thiers. De kapel is een relatief bescheiden monument, gemaakt door Visconti. Het heeft de volgende inscriptie op de gevel: DOSNE-THIERS familiegraf

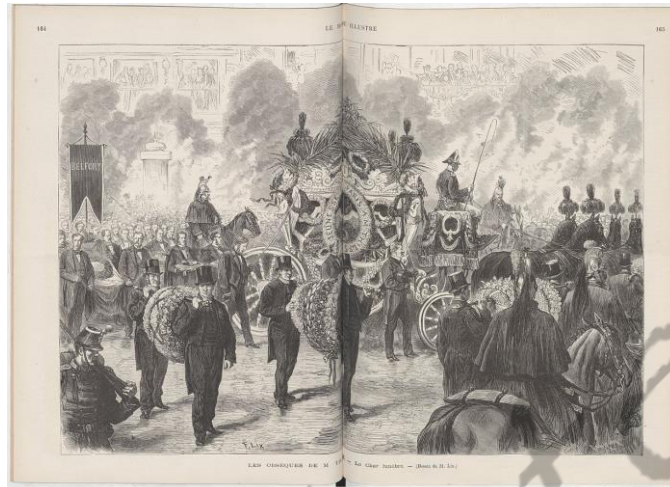

De mortuariumkamer

Begrafenis van Adolphe Thiers in de kapel Dosne-Thiers

Later werd zijn lichaam naar de begraafplaats van Père-Lachaise gebracht onder de belangstelling van een miljoen mensen die de begrafenisstoet bijwonen.

De begrafeniswagen

De processie die de boulevard Saint-Denis passeert

Omdat de Franse regering geen graf heeft opgericht, gaven zijn vrouw en schoonzus hun architect, Alfred-Philibert Aldrophe, de opdracht om plannen te maken voor een begrafenis­kapel voor Adolphe Thiers en de leden van de families Thiers en Dosne. Henri Chapu en Antonin Mercié waren verantwoordelijk voor de sculpturen en Ferdinand Barbedienne voor de bronzen delen. Madame Thiers stierf in 1880. Het werk werd voortgezet en voltooid door Félicie Dosne.

Het beslaat een oppervlakte van 145 m². De gevel is 9 meter breed. De hoogte, van de grond tot de zolder die het gebouw bekroont, is 14 meter. De fundering gaat tot 25 meter diep om een dergelijke hoeveelheid steen te kunnen dragen. De uitzonderlijke afmetingen van het monument maken het één van de meest indrukwekkende op de begraafplaats.

Westelijke gevel van het monument

A. Thier

Handtekening

Metaadjectie
Vlaanderen